

ALLT OM
Historia

 SAGA
EGMONT

**SÖKANDET EFTER
PYRAMIDERNAS
HEMLIGHETER**

ALLT OM
Historia

 SAGA
EGDMONT

**SÖKANDET EFTER
PYRAMIDERNAS
HEMLIGHETER**

Allt om Historia

Sökandet efter pyramidernas hemligheter

SAGA Egmont

Sökandet efter pyramidernas hemligheter
Copyright © 2020 Allt om Historia och SAGA Egmont
All rights reserved
ISBN: 9788726381825

1. E-boksutgåva, 2020
Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

Sökandet efter pyramidernas hemligheter

I över 200 år har Egyptens urgamla monument lockat till sig forskare och nyfikna turister från hela världen. Allt från små barnmumier till gigantiska pyramider har undersökts i försöken att kartlägga en av världens äldsta civilisationer, först med skärslevar, penslar och arkeologisk grundlighet, sedan med avancerade skannrar och DNA-analyser. Trots de omfattande undersökningarna har ingen ännu hittat de slutgiltiga svaren på alla de gåtor som riket längs Nilen lämnade efter sig när det kollapsade för nästan 2000 år sedan. Därför gräver forskarna fortfarande efter svar på de stora frågorna: Hur uppstod det egyptiska riket? Vem byggde pyramiderna? Blev Kleopatra mördad? I den här boken fördjupar vi oss i vetenskapens senaste rön om Egyptens storhetstid. Forskarnas förklaringar tar bland annat avstamp i klimatförändringar, häftiga monsunregn och en komplicerad religion där gudarna hade inflytande över det mesta.

Mycket nöje!

1. Pyramidernas hemligheter

Egyptens pyramider har under årtusenden omgärdats av legender och mystik. Nu har utgrävningar och tekniska undersökningar gjort att forskare kan förklara myterna och ge svar på de eviga frågorna: Vad var syftet med pyramiderna, och hur byggde man dem?

I början av 1860-talet utförde den engelske astronomen Charles Piazzi Smyth ett närmast övermänniskt arbete. Under den egyptiska öknens brännande sol mätte han med sina instrument upp varje millimeter av den stora Cheopspyramiden i Giza i norra Egypten och beräknade outtröttligt och med matematisk finess vinklar och dimensioner på det enorma byggnadsverket med minutiös precision.

När Smyth analyserade sina anteckningar tyckte han sig se att pyramiden hade byggts efter en särskild måttenhet, som han kallade pyramidtum. Den motsvarade 1,001 brittiska tum eller omkring 2,5 centimeter. Smyth menade att antalet pyramidtum längs pyramidens fyra sidor (vid basen) var 36524 – det vill säga antalet dagar på ett år gånger 100. Han hittade även ett matematiskt samband mellan byggnadsverkets höjd och avståndet mellan jorden och solen.

Smyth tog de kosmiska sambanden som ett tecken på att självaste Gud hade haft ett finger med i spelet då det väldiga byggnadsverket planlades och uppfördes. Astronomen trodde därför att pyramiderna hade byggts av

hebréerna, Guds utvalda folk, och att måttet pyramidtum hade sitt ursprung i gudomlig kunskap som Herren hade delgett människorna vid den tid då Bibelns Noa landsteg från sin ark efter syndafloden.

Trots att Smyths religiösa slutsatser kan te sig märkliga anses den engelske astronomens oförtröttliga mättningsarbete i dag vara en av grundpelarna i utforskningen av pyramiderna. Smyth är varken den första eller sista forskaren som har försökt lösa pyramidernas gåta - tvärtom. Forskare och äventyrare har under århundraden fascinerat betraktat de mer än 4 000 år gamla symmetriska stenmonumenten som majestätiskt reser sig över ökensanden. Än i dag ställs samma frågor: Varför ser pyramiderna ut som de gör? Vem byggde dem? Och hur gick det till?

Förr famlade forskarna ofta i blindo, men i dag gör nya instrument som värmekameror och partikeldetektorer det möjligt för vetenskapen att tränga in bakom de massiva stenväggarna och komma ett steg närmare sanningen om pyramiderna och människorna som byggde dem.

SMYTHS SIFFROR VAR TILLRÄTTALAGDA

Charles Piazza Smyths teorier visade sig vara föga övertygande. De flesta av hans kolleger hånade hans uträkningar som pseudovetenskap och talmagi av värsta sort. Det visade sig nämligen att Smyth hade handplockat siffror som stämde överens med den teori som han på förhand hade tänkt ut. Till sin stora förtvivlan blev han uthängd och utskämd utan pardon inom Skottlands högsta vetenskapliga kretsar, där han tjänstgjorde som kunglig astronom.

Det kan i våra öron låta märkligt att en högt ansedd astronom blandade in Guds hand i sina teorier. Men i själva

verket ligger Smyths teori inom den mer rimliga delen på skalan av alla vilda gissningar som kastats fram för att förklara hur pyramiderna byggdes. Byggnadsverkens avancerade konstruktion har nämligen under årens lopp fått en lång rad betraktare att tvivla på att pyramiderna är konstruerade av människohand. De imponerande monumenten tycks snarare byggda av väsen med överjordisk kunskap.

En av de mest seglivade teorierna är att pyramiderna byggdes av flyktingar från det sägenomspunna Atlantis. Endast detta extremt avancerade folk ansågs ha den astronomiska och tekniska kunskap som krävdes. Enligt myten - som först berättades av den grekiske filosofen Platon - gick Atlantis under och slukades av havet för 11 500 år sedan. Atlantis befolkning var till hälften gudar och till hälften människor, och till skillnad från vanliga människor besatt de det förstånd och den kunskap som krävdes för att bygga de imponerande pyramiderna.

Andra har på fullaste allvar hävdats att pyramiderna byggdes av varelser från yttre rymden. Som stöd för den något bisarra teorin framhålls att Cheopspyramiden skulle ligga på 29,9792458 grader nordlig bredd - en siffra som utan decimalkomma exakt motsvarar ljusets hastighet, som är 299 792 458 meter per sekund. Eftersom vetenskapen inte kunde mäta ljusets hastighet med sådan precision före 1950, bevisar placeringen av byggnadsverket på exakt denna breddgrad att pyramiderna har byggts av utomjordiska varelser med avancerade tekniska och förbluffande matematiska kunskaper.

RYMDVARELSER MÄTTE I METER

Självklart avvisar vetenskapen tvärt teorin om Atlantis. Inte heller tesen om ljusets hastighet har någon verklig

förankring. Geografisk position kan beräknas på flera olika sätt, och angivelsen är därför en fråga om tolkning. Det vore även ett osannolikt sammanträffande om rymdvarelserna hade valt att mäta i just meter – en måttenhet som för övrigt inte användes när pyramiderna byggdes – för att ange ljusets hastighet och placeringen.

Forskarna kan även enkelt avfärda teorin om att en gammal och bortglömd civilisation uppförde pyramiderna flera tusen år innan de faktiskt byggdes. Arkeologer har daterat pyramiderna med hjälp av inskriptioner och fynd från exempelvis närbelägna begravningsplatser. Forskarna har bland annat tagit kol 14-prover från textilier i gravarna, från träkistor och från bitar av vass från till exempel mattor. De har även jämfört keramikfynd med tidigare daterade föremål från andra utgrävningar, och utifrån detta har de kunnat fastställa tidpunkten för när pyramiderna uppfördes. Dateringen visar att de stora pyramiderna i Giza byggdes omkring år 2600–2500 f.Kr. – vilket är en väldokumenterad tid i både inskriptioner och andra källor.

De bisarra teorierna vittnar om den enorma fascinationen för pyramiderna genom alla tider och i alla kulturer. Både hos forskare och vanliga besökare hänger intresset ofta samman med byggnadsverkens utseende. Den majestätiska och geometriskt fulländade formen väcker vördnad för något av det yppersta som skapats av människohand. Men trots att den välkända och geometriskt perfekta formen tycks vara noga genomtänkt, kanske med ett högre syfte, finns det mycket som talar för att den har uppstått av en slump.

Under förhistorisk tid – långt före faraonerna – restes högar över egyptiska stormäns gravar. Högarna liknade de svenska gravhögar som uppfördes från stenåldern och fram till vikingatiden. Högen visade att en betydelsefull person vilade i graven, och monumentet gav den dödes närmaste

möjlighet att offra mat och dryck. Men till skillnad från vikingarna tog egyptierna gravhögarna till en högre nivå när de började stapla stenar uppe på graven. Detta resulterade i en kvadratisk gravöverbyggnad med plan topp, en så kallad mastaba. Från mastaban ledde ett kort schakt ned till en underjordisk gravkammare.

Gravtraditionen fortsatte även sedan Egypten enats under en farao för mer än 5 000 år sedan, och runt 2660 f.Kr. kom farao Djoser på idén att stapla flera mastabor ovanpå varandra så att de bildade en trappstegspyramid.

På så sätt kom hans gravmonument att resa sig hela 60 meter över marken. Senare faraoner inspirerades av idén och övertog den. Med tiden förfinades pyramidens utseende så att den omkring 2589 f.Kr. antog den för oss välbekanta formen. Vid denna tid täcktes pyramiderna av ett ytskikt av putsad vit sandsten, så att byggnadsverket strålade i solljuset – en symbolisk hälsning och hyllning till solguden Ra, en av egyptiernas viktigaste gudar.

De allra första pyramiderna var inga direkta praktexemplar. Faraon Snofru (ca 2613–2589 f.Kr.) som var först med att använda vit kalksten fick utstå förödmjukelsen att se sitt verk delvis förstöras när ytskiktet plötsligt släppte och kanade ned längs pyramidens sidor. Faraons andra försök resulterade i Böjda pyramiden – en säregen konstruktion med en böjd yta högst upp. Först på det tredje försöket lyckades faraon och hans byggmästare att få till rätt proportioner, vilket gav den behövliga stabiliteten.

PYRAMIDEN STÅR PALL FÖR JORDSKALV

Arkeologiska undersökningar visar att byggmästarna därefter lärde sig att bemästra konsten intill perfektion. Basen på den stora Cheopspyramiden i Giza mäter 230